

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 10 juni 2004

Nr 455—461

INNEHÅLL

Nr		Sidan
455	Lag om ändring av fastighetsbildningslagen	1329
456	Lag om ändring av fastighetsregisterlagen	1331
457	Lag om ändring av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	1333
458	Lag om ändring av lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare	1334
459	Lag om ändring av miljöskyddslagen	1337
460	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av avtalet med Slovenien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst samt av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet	1339
461	Finansministeriets förordning om fastställande av grundräntan	1340

Nr 455

Lag

om ändring av fastighetsbildningslagen

Given i Helsingfors den 4 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsbildningslagen av den 12 april 1995 (554/1995) 134 § 3 mom., sådant det lyder i lag 688/2000, samt

fogas till lagen nya 105 a, 133 a och 137 a § samt till 152 § ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 152 a § som följer:

105 a §

Om rån mellan ett samfällt vattenområde och en angränsande samfällid tillandning som är en separat registerenhet inte tidigare har bestämts och gått upp, skall den bestämmas utgående från strandlinjen enligt det medelvattenstånd som gäller vid ikraftträdandet av denna lag.

133 a §

Om ett avtal som avses i 132 § 1 mom. eller 133 § 2 eller 3 mom. har ingåtts om storleken av de andelar som tillkommer fastigheterna eller om grunderna för beräkning av dessa andelar, bestäms andelarna enligt avtalet, om inte avtalet kränker någons rätt.

134 §

Det samfällda område som bildas skall vara ändamålsenligt med tanke på ordnandet av användningen och skötseln av området, och åtgärden får inte leda till en oändamålsenlig fastighetsindelning eller äventyra klarheten i fastighetssystemet. En ytterligare förutsättning för att ett område skall kunna fogas till ett samfällt område enligt 1 mom. är att den fastighet från vilken området tas är fri från inteckningar eller att det område som skall fogas till det samfällda området befrias från ansvar för inteckningarna i nämnda fastighet. En förutsättning för befrielse är att innehavaren av panträkten ger sitt samtycke. Befrielse kan ske utan samtycke av innehavaren av

RP 175/2003
JsUB 2/2004
RSv 28/2004

panträtten, om den fastighet från vilken området tas även efter förrättningen klart räcker till för att ansvara för de pantfordringar som belastar den. Vad som i detta moment bestäms om inteckningar tillämpas även på inskrivna sytningar.

137 a §

En tillandning som uppkommer ur ett samfällt vattenområde hör till samma registerenhet som det samfällda vattenområdet.

Om skiftet gäller ett samfällt område till vilket hör vattenområde och tillandning eller annat markområde så att skiftet gäller endast vattenområdet eller markområdet, skall det av den del av det samfällda området som lämnas utanför skiftet bildas en separat registerenhet vid skiftet.

152 §

En fastighet kan inte ges andel endast i en

Helsingfors den 4 juni 2004

del av det samfällda område som utgör registerenhet.

152 a §

En samfällt tillandning som före denna lags ikraftträdande har uppkommit successivt ur ett samfällt vattenområde till följd av att vattennivån sjunkit, landet höjt sig eller vattenområdet slammat till eller vuxit igen anses med tanke på fastighetsindelningen vara samma samfällda område också då delägarfastigheterna fått andel i tillandningen vid olika tidpunkter.

Varje delägarfastighets andel i ett sådant samfällt tillandningsområde som avses i 1 mom. skall bestämmas så att fastighetens andel motsvarar värdet av den del av tillandningsområdet som varje delägarfastighet anses ha fått andel i.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 456

L a g**om ändring av fastighetsregisterlagen**

Given i Helsingfors den 4 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till fastighetsregisterlagen av den 16 maj 1985 (392/1985) nya 2 a och 2 b § som följer:

2 a §

Olika samfällda områden införs i fastighetsregistret som skilda registerenheter. Som en enda registerenhet införs dock

1) ett sådant samfällt vattenområde och en sådan därur uppkommen tillandning som har samma delägarfastigheter så att varje delägarfastighets andel av såväl vattenområdet som tillandningen är lika stor,

2) vattenområden som vid storskiftet eller någon annan lantmäteriförrättning har bibehållits eller avskilts som samfällt område för samma fastigheter som bildats vid förrättningen, om andelarna i de olika vattenområdena hör till samma delägarfastigheter så att varje delägarfastighets andel av de olika vattenområdena är lika stor, samt

3) markområden som vid storskiftet eller någon annan lantmäteriförrättning har bibehållits eller avskilts som samfällt område för samma fastigheter som bildats vid förrättningen, om andelarna i de olika områdena hör till samma delägarfastigheter så att varje delägarfastighets andel av de olika områdena är lika stor, och det delägarlag som sköter förvaltningen av områdena ansöker om införande eller ger sitt samtycke till införandet.

Om förvaltningen av ett vattenområde och en tillandning som avses i 1 mom. 1 punkten eller förvaltningen av områden som avses i 3 punkten före införandet i fastighetsregistret har skötts separat av olika delägarlag i enlighet med lagen om samfälligheter (758/1989), behövs för införandet som en enda registerenhet en ansökan av de delägarlag som ansvarar för förvaltningen. Fastighetsregisterföraren kan göra den registrering som avses ovan utan ansökan, om delägarlagen ger sitt samtycke till det.

2 b §

Om ett vattenområde och en tillandning som avses i 2 a § 1 mom. 1 punkten eller markområden som avses i 3 punkten har införts i fastighetsregistret som skilda registerenheter, får de på ansökan av delägarlagen genom beslut av den som för fastighetsregistret sammanslås till en registerenhet utan sådan fastighetsförrättning som avses i 134 § 2 mom. fastighetsbildningslagen (554/1995). Genom beslut av fastighetsregisterföraren kan, utan att fastighetsförrättning utförs, på ansökan av delägarlaget, till en enda registerenhet sammanslås också sådana samfällda

områden som införts i fastighetsregistret som skilda registerenheter och vilkas förvaltning har skötts av samma delägarlag och vilka har samma delägarfastigheter så att varje delägarfastighets andel av varje samfällt område är lika stor.

Den som för fastighetsregistret kan göra den sammanslagning som avses i 1 mom. utan

ansökan, om delägarlagen ger sitt samtycke till det.

Beslutet om den ansökan och det samtycke som avses i 2 a § och i denna paragraf skall fattas i enlighet med 7 § och 15 § 1 mom. lagen om samfälligheter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Helsingfors den 4 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 457

L a g**om ändring av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården**

Given i Helsingfors den 4 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992)
en ny 6 b § som följer:

6 b §

Tjänster under närståendevårdarens lagstadgade ledighet

För tjänster som kommunen tillhandahåller en vårdbehövande under närståendevårdarens lagstadgade ledighet enligt 27 b § 2 mom. socialvårdslagen och som ersätter närståendevårdarens vård och omsorg kan en avgift på högst 9 euro per dygn tas ut hos den vårdbehövande utan hinder av vad som någon annanstans i lag eller förordning föreskrivs om avgiftsgrunder eller avgiftsbelopp.

Helsingfors den 4 juni 2004

På avgifter som tas ut för i 1 mom. avsedda tjänster tillämpas dock de bestämmelser i lag och förordning enligt vilka en tjänst helt eller delvis är avgiftsfri, med undantag av bestämmelserna om avgiftstak i 6 a §.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2004.
Lagen tillämpas dock inte på tjänster som tillhandahålls under den lagstadgade ledighet för närståendevårdare som tjänats in under kalendermånader före lagens ikraftträdande.

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 458

L a g

om ändring av lagen om avbytar-service för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 4 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 20 december 1996 om avbytar-service för lantbruksföretagare (1231/1996) 10 § 4 mom.,
ändras 3 § 2 mom., 4 § 2 mom., 7 g och 31 §, 32 § 2 mom. 3 punkten samt 34, 43 och 44 §, av dessa lagrum 4 § 2 mom. och 7 g § sådana de lyder i lag 1135/2001, samt
fogas till 5 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 2 mom. och till 12 § ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Definition på lantbruksföretagare

 Såsom lantbruksföretagare betraktas också sådan lantbruksidkare i åldern 15—18 år som i fråga om andra villkor än åldern uppfyller villkoren för försäkring enligt 1 mom. 1 punkten.

4 §

Lantbruksföretagare som har rätt till semester

 Utan hinder av 1 mom. har en lantbruksföretagare inte rätt till semester

1) under det kalenderår under vilket företagarens skyldighet att uppta i 3 § 1 mom. 1 punkten avsedd försäkring börjar, med undantag för den semesterrätt som lantbruksföretagare i samma lantbruksföretag inte har tagit ut under kalenderåret i fråga, och inte heller

2) under den tid företagaren får full

invalidpension som beviljats tills vidare, rehabiliteringsstöd som motsvarar full invalidpension eller arbetslöshetspension.

5 §

Lantbruksföretagare som har rätt till vikariehjälp

 Utan hinder av 1 mom. har en lantbruksföretagare inte rätt till vikariehjälp under den tid företagaren får full invalidpension som beviljats tills vidare eller arbetslöshetspension.

7 g §

Vikariehjälp för person som gått i ålderspension

 Utan hinder av vad som bestäms ovan i denna lag har en lantbruksidkare som gått i ålderspension rätt till vikariehjälp, om behovet av vikariehjälp har uppkommit innan lantbruksidkaren gick i ålderspension.

I sådana fall som avses i 1 mom. lämnas vikariehjälp för högst 60 dagar under de sex

månader som följer efter det att lantbruksidkaren gått i ålderspension.

12 §

Kommun som lokal enhet

Pensionsanstalten kan med vederbörande ministeriums samtycke i uppdragsavtalet förbinda sig att för kostnader för förvaltningsuppgifter som denna lag orsakar till kommunen betala en ersättning som är större än vad kommunen enligt 33 § har rätt till. Tilläggsersättning kan betalas bara om de omständigheter som påverkar en ändamålsenlig skötsel av förvaltningsuppgifterna inom den av kommunen upprätthållna lokala enhetens område avviker tydligt och i avsevärd grad från övriga lokala enheters motsvarande omständigheter, varför kostnaderna för förvaltningsuppgifterna är högre än vanligt. Ytterligare krävs att en större ersättning än den som bestäms i 33 § prövas nödvändig för att lantbruksföretagarnas rätt till avbyttarservice enligt denna lag skall kunna genomföras.

31 §

Pensionsanstaltens förvaltningskostnader

Av statens medel betalas årligen till pensionsanstalten en skäligen ersättning som beräknas på kalkylmässiga grunder

1) för de förvaltningskostnader som skötseln av uppgifterna enligt denna lag orsakar pensionsanstalten,

2) för de tilläggskostnader som åsamkas pensionsanstalten genom det i 12 § 3 mom. avsedda avtalsvillkoret i uppdragsavtalet till den del som den till kommunen med stöd av 33 § betalade ersättningen är otillräcklig, samt

3) för de tilläggskostnader som åsamkas pensionsanstalten och som beror på organisering av den lokala förvaltningen med hjälp av pensionsanstaltens egen lokala enhet, till den del som den till kommunen med stöd av 33 § betalade ersättningen är otillräcklig; tilläggsersättning kan betalas bara om de omständigheter som påverkar en ändamålsenlig skötsel av förvaltningsuppgifterna inom den av pensionsanstalten upprätthållna lokala

enhetens område avviker tydligt och i avsevärd grad från övriga lokala enheters motsvarande omständigheter, varför kostnaderna för förvaltningsuppgifterna är högre än vanligt; ytterligare krävs att en större ersättning än den som bestäms i 33 § prövas nödvändig för att lantbruksföretagarnas rätt till avbyttarservice enligt denna lag skall kunna genomföras.

På pensionsanstaltens framställning beslutar vederbörande ministerium årligen om de i 1 mom. avsedda ersättningsbeloppen samt om fördelningen av de i 1 mom. 2 och 3 punkten avsedda ersättningarna.

32 §

Kostnaderna för den lokala förvaltningen

Det totala beloppet av den ersättning som avses i 1 mom. fastställs årligen av statsrådet före utgången av september för det följande finansåret. Härvid beaktas

3) den uppskattade ändringen i kostnadsnivån så som föreskrivs i 4 § 2 mom. lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996).

34 §

Ersättande av kostnader för den lokala förvaltningen till kommun som ingått uppdragsavtal

Från och med ingången av finansåret betalar pensionsanstalten till en kommun som ingått ett uppdragsavtal månatligen, senast den 11 varje månad, en tolfedel av den ersättning som kommunen har rätt till enligt 33 § och uppdragsavtalet.

43 §

Sökande av ändring

I beslut som pensionsanstalten har fattat med stöd av 42 § får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Besvären riktas till den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den lokala enhetens verksamhetsställe finns.

I förvaltningsdomstolens beslut enligt 1

mom. får ändring inte sökas genom besvär. Besvär får likväl anföras över ett beslut av förvaltningsdomstolen i ett ärende som avses i 29 §.

I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

44 §

Avgörande av meningsskiljaktigheter som beror på uppdragsavtal

Meningsskiljaktigheter som beror på uppdragsavtal samt meningsskiljaktigheter som hänför sig till ersättande av kostnader som

avses i 33 och 35 § och som inte kan biläggas mellan pensionsanstalten och den kommun som ingått uppdragsavtalet, avgörs som ett förvaltningstvistemål av den förvaltningsdomstol inom vars domkrets kommunen finns.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Lagens 12 § 3 mom. tillämpas likväl från och med den 1 januari 2004 samt 3 § 2 mom., 4 § 2 mom. och 7 g § från och med den 1 januari 2005.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 4 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Sinikka Mönkäre*

Nr 459

L a g**om ändring av miljöskyddslagen**

Given i Helsingfors den 4 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) nya 25 a och 25 b § som följer:

25 a §

Bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning

En bullerutredning och handlingsplan för bullerbekämpning skall utarbetas för

1) en befolkningskoncentration med över 100 000 invånare vilken på basis av invånartätheten kan anses vara ett område med stadskaraktär,

2) allmänna vägar med en trafikmängd på över tre miljoner fordon per år,

3) järnvägar med en trafikmängd på över 30 000 tåg per år, och

4) flygplatser som används för civil luftfart och som har en trafiktäthet på mer än 50 000 starter eller landningar sammanlagt per år, med undantag av starter och landningar som utförs enbart för övningsändamål med lätta luftfartyg.

Med hjälp av indikatorer redogörs i bullerutredningen allmänt för områdets befintliga och framtida bullersituation, inklusive de

tysta områdena, samt för antalet personer som berörs av bullret och antalet bostadshus som finns i området.

Syftet med handlingsplanen för bullerbekämpning är att bekämpa buller och dess effekter samt förebygga att bullret ökar i tysta områden.

25 b §

Utarbetande av bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas av Banförvaltningscentralen i fråga om järnvägar, av Luftfartsverket i fråga om flygplatser, av trafikområdeshallaren i fråga om andra trafikområden och i fråga om befolkningskoncentrationer av den behöriga kommunen när det gäller andra platser än de ovan nämnda. Vägförvaltningen, Banförvaltningscentralen och Luftfartsverket lämnar sin bullerutredning och handlingsplan till den behöriga kommunen, som beaktar dem när bullerut-

RP 170/2003
MiUB 3/2004
RSv 31/2004

Europaparlaments och rådets direktiv 2002/49/EG (32002L0049); EGT nr L 189, 18.7.2002, s. 12

2 440201/72

redningen och handlingsplanen i fråga om befolkningskoncentrationen utarbetas.

Bullerutredningen och handlingsplanen skall ses över åtminstone vart femte år efter att de utarbetades, varvid handlingsplanen och vid behov också bullerutredningen skall göras om. Handlingsplanen skall vid behov ändras och kompletteras också annars, om det i området uppkommer en ny faktor som väsentligen inverkar på bullersituationen.

När handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas skall de personer vars boende, arbete eller andra omständigheter kan komma att påverkas av handlingsplanen ges möjlighet att framföra sin åsikt. Utlåtande skall begäras av de berörda kommunerna, de behöriga regionala miljöcentralerna, vägförvaltningen, Banförvaltningscentralen, Luftfartsverket och de instanser som närmare anges genom förordning. Dessutom skall en i 92 § avsedd registrerad förening eller stiftelse ges möjlighet att framföra sin åsikt vid beredningen av handlingsplanen.

Helsingfors den 4 juni 2004

Republikens President
TARJA HALOLEN

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning skall offentliggöras och information om dem skall ges i behövlig utsträckning. De skall tillställas den myndighet som anges genom förordning av statsrådet för att införas i det i 27 § nämnda datasystemet för miljövardsinformation. Dessutom skall de för kännedom sändas till den behöriga kommunen och den regionala miljöcentralen och i förekommande fall till vägförvaltningen, Banförvaltningscentralen och Luftfartsverket.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om de indikatorer som skall användas i bullerutredningarna och om de omständigheter som skall framgå av bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning, om när bullerutredningen och handlingsplanen senast skall utarbetas samt vid behov också närmare om hur de i 25 a § avsedda områdena utses.

Denna lag träder i kraft den 18 juli 2004.

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 460

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av avtalet med Slovenien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst samt av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet**

Given i Helsingfors den 4 juni 2004

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1 §

Det i Helsingfors den 19 september 2003 ingångna avtalet mellan Republiken Finland och Republiken Slovenien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst, som godkänts av riksdagen den 4 november 2003 och godkänts av republikens president den 21 november 2003 samt beträffande vilket noterna för dess godkännande utväxlats den 17 maj 2004, träder i kraft den 16 juni 2004 så som därom har överenskomits.

2 §

Lagen den 21 november 2003 om sättande

Helsingfors den 4 juni 2004

i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Slovenien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (948/2003), som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, träder i kraft den 16 juni 2004.

3 §

De bestämmelser i avtalet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft såsom förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 11 juni 2004.

Republikens President**TARJA HALONEN**

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 461

**Finansministeriets förordning
om fastställande av grundräntan**

Given i Helsingfors den 3 juni 2004

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § lagen den 18 december 1998 om vissa referensräntor (996/1998):

1 §
Finansministeriet har fastställt grundräntan till 2,25 procent per år räknat från den 1 juli 2004 till utgången av året 2004.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 14 juni 2004.

Helsingfors den 3 juni 2004

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Regeringsråd Veikko Kantola